

Mand skulde ind for Retten i den Anledning; thi det er jo dog soleklart, at en saadan Mand ikke kender den paagældende Lov ud og ind, saa han, naar han indgiver et Andragende, kan være sikker paa, at der ikke kan være et eller andet i Andragendet, som maaste skulde være noget anderledes. Jeg synes, at det, at han af ren Uvidenhed ikke har angivet, at hans Moder kunde have været i Besiddelse af de 900 Kr. den Gang, Ejendommen overgik fra hende til ham, er en saadan Bagatel, at der ikke nogen Sinde burde rejses retslig Tiltale mod en Mand af en saadan Grund. Nu har jo den højtærede Indenrigsminister nok gjort gældende nylig, at disse Andragender, som komme ind i Folketinget om denne Sag og andre Sager, altid ere ensidig affattede. Deri kan jo den højtærede Indenrigsminister i alt væsentligt have Ret; men jeg tror dog paa ingen Maade, det gælder om det Andragende, der ligger her for os; tvertimod tror jeg, at den Maade, hvorpaa Skomager Egtved har fremstillet Sagen, ikke alene er ædruelig, men fuldstændig objektiv. Hvorvidt man herinde fra kan dømme om Sagen, er et andet Spørgsmaal. Hvad angaar Byraadets Støn, tror jeg dog alligevel, det er saaledes, at det ikke falder ind under den Omtale, den højtærede Minister gav de Støn, som i Reglen afgives af Kommunalbestyrererne. Jeg tror ikke, at det Støn, hvorefter Byraadet har nægtet denne Mand Understøttelse til hans Moder, i det hele hviler paa et sundt og godt Grundlag. Men jeg skal slutte mine Bemærkninger med en Henstilling, akkurat i Lighed med den Henstilling, den ærede Ordfører kom med til den højtærede Indenrigsminister om, at Sagen virkelig maa blive undersøgt. Jeg tror, at hvis en saadan Undersøgelse sker, vil ogsaa det Resultat naas, at den gamle Kone virkelig opnaar at faa en Alderdomsunderstøttelse; thi hvis hun ikke faar det, vil det ganske sikkert gaa saaledes, at Sønnen bliver nødt til at lade hende gaa over til fattigvæsenet. I den Tilstand, hvori den gamle Kone er, er det sikkert nok, at det kan være hende det samme, hun mister ingen Rettigheder derved, hvad Kvinder jo ikke gøre, og hun er i det hele taget paa Grund af Alder og Svagelighed saa sløv, at hun ikke har Spor af Forstand paa eller Mening om, enten hun faar Understøttelsen fra den ene eller den anden Side. For Sønnens Vedkommende stiller det sig selvfølgelig anderledes, han vil overordentlig nødigt have, at hans gamle Moder skal gaa over paa fattigvæsenet, og det er derfor mere

for at værne om Sønnen end om Moderen, at jeg synes, at der er Grund til, at der foretages noget i Sagen, at det undersøges, om der virkelig er sket Ret og Skel i det foreliggende Tilfælde.

Ordføreren (H. Nielsen): Jeg vil kun udtale, at saa endig jeg er med den ærede Minister i hans Udtalelser om, at man i sin store Almindelighed maa sige, at det Støn om Alderdomsforsørgelsesloven, som foretages af de kommunale Myndigheder, i Reglen foretages billigt og hensynsfuldt og derfor ogsaa i de fleste Tilfælde rammer det rette, saa tror jeg dog, at man ved Siden deraf maa fastholde, at der kan tages fejl. Ordsproget siger jo: Braadne Kar i alle Lande og: Ingen Regel uden Undtagelse. Naar den ærede Minister bestemte betone, at han ikke tvivlede om, at Stønnet ogsaa i dette Tilfælde var rigtigt, saa kan man jo for saa vidt ikke fortænke den ærede Minister deri; han har sine Autoriteter under sig, han spørger dem, og han tror, at de ere paa den rette Side. Men naar Indstillingen er sket herfra, som jeg haaber, Flertallet vil give sin Tilslutning og helst hele Tinget, saa ligger deri ikke denne Tvivl til at begynde med, men en Tro paa Muligheden af en Feiltagelse, og det er denne Tro, som gør, at Sagen henvises til Ministeren med det Haab, for at bruge et Udtryk af den ærede sidste Taler, at Undersøgelsen foretages saa objektivt som muligt, uden forud indtaget Standpunkt med Hensyn til det afgørende. Det var kun de Bemærkninger, jeg gerne vilde gøre, inden Afstemningen gik for sig, fordi jeg tror, at det ikke alene er et Udtryk for Udvalgets, men i det hele taget for Tingmændenes Ansættelse, at en Undersøgelse lige saa vel bærer Muligheden i sig for, at Manden kan faa Ret, som for, at Kommuneradaet kan faa Ret.

Indenrigsministeren (Hørring): Jeg sagde før, at jeg ikke havde noget imod, at dette Andragende blev henvist til Ministeren, men nu begynder jeg næsten at fortryde, hvad jeg har sagt. Det er jo klart nok, at der gennem Nar og Dag indgaar og maa afflaas en Mængde Andragender om Alderdomsforsørgelse, og hvis det virkelig skulde blive saa, at man ved at klage til Folketinget over disse Afslag kunde faa Sagen diskuteret saa nøje her i Salen, som sket er i Dag, saa frygter jeg rigtignok for, at Tinget vilde blive overstrømmet med Klager, og Stillingen blive saa godt som uholdbar. Det er en farlig Vej at komme